

Lielvārdes Sv. Krusta paaugstināšanas Romas katoļu draudzes izdevums

Redakcijas sleja

Mana mazā Kristum uzticīgā ganāmpulka avis! Kā Jūsu garīgais gans vēlos kopā ar Jums arvien vairāk iedziļināties Pestītāja ciešanu un nāves noslēpumā šajā Lielajā Gavēnī, kas mūs sagatavo visnozīmīgākajiem kristiešu ticības svētkiem — Kunga Pashai. Katram no mums sevi ir jāidentificē ar cietošo Kristu, kad mēs kopā ar Viņu pacietīgi nesam savu ciešanu, sāpju, slimību, pārbaudījumu un netaisnību krustu, lai pēc mūsu nāves varētu kopā ar Uzvaras Kungu mūžīgi līksmot mūsu augšāmcelšanās godībā Svēto Sadraudzībā debesīs. 40 dienu ilgais Gavēņa laiks simbolizē mūsu dzīvi ar daudzajiem tās krusta ceļiem, kuri kādreiz visus mūs atvedīs mūsu dzīves Golgātas kalnā, kurā pakāpeniski kāpjam katru dzīves dienu. Arī šajās Gavēņa dienās mēs mācāmies un norūdāmies mūsu dzīves Lielās Piektdienas pēdējai cīņai ar Nāvi, lai, nomirstot kopā ar Kristu, ar Viņu arī augšāmceltos mūžīgajam priekam. Cik brīnišķīgi, kad kristiešiem ir šī cerība uz neaprstāmi skaistu un bezgalīgu mūžīgo dzīvi kopā ar mūsu Radītāju, Pestītāju un Svētdarītāju. Tā dod mums spēkus katru dienu spert jaunu soli mūžības kalnā. Tāpēc gribu iedrošināt ikvienu, kuram dzīves krusts liekas pārāk smags — paceliet skatu uz krustu un atceraties, ka Jēzus no tā ar izstieptām rokām mūs apmīļo un palīdz nest mūsu dzīves krusta divas trešdaļas, mums atstājot tikai vienu trešdaļu, bet dažreiz palīdz mums nest arī to, kad mēs atsakāmies no līdzdarbošanās savā dvēseles atpestīšanas darbā.

Mani mīlie draudzes patrioti! Arī Gavēņa laiks paiet ļoti ātri, tāpēc jāsāk jau gatavoties intensīvi Lieldienu svētkiem gan iekšēji, sakārtojot dvēseles svētku apģērbu ar labu un sirsnīgu grēksūdzi, gan ar praktiskiem darbiem dievnama sapušķošanā svētkiem. Aicinu aktīvi piedalīties draudzes Rekolekciju pēcpusdienā 12.03., ko vadīs karmelišu māsas no Kristus Karaļa baznīcas. Ņemsim aktīvu līdzdalību draudzes dievkalpojumos, krusta ceļos, sevišķi Lielās Piektdienas svinīgajā krusta ceļā, kurā vismaz reizi gadā ir jāpiedalās visiem draudzes locekļiem obligāti, savādāk - kas mēs esam par kristiešiem, ja paliekam vienaldzīgi pret Kristus ciešanām?! Lai Trīs Lielās Dienas, kuras ievadīs Palmu jeb Ciešanu svētdienas svinīgais gājiens, palīdz mums svētīgi izdzīvot Kristus Nāves un Augšāmcelšanās noslēpumu, ko svinēsim Viņa Pashā: pārējā no nāves uz dzīvību. Ar prieku svinēsim šos svētkus Lieldienu Vigīlijas naktī un rītā, sludinot ar torņa zvaniem un kora skaņām: “Alleluja, Kristus ir augšāmcēlies, Viņš ir dzīvs!” *pr. A. Solīms*

Turpinot aperi par Jaunavu Mariju

Decembra avīzītē (Nr.13) Silvijas kundze raksta par Vissvētākās Jaunavas Marijas skaistumu, kas aprakstīts kādā grāmatā. Arī mūsu draudzes priesteris Andris vairākkārt ir uzsvēris Marijas skaistumu un pazemību. Raksta iespaidā es sāku domāt par Vissvētākās Jaunavas Marijas lomu manu vecāku un manā dzīvē. Un 3. janvārī priesteris Andris mums visiem dāvināja ļoti skaistu Marijas bildīti ar dusošu Bērniņu Jēzu uz viņas pleca.

Marijas pagodinājumi, kas izteikti Vissvētākās Jaunavas Marijas litānijā, nebūt nav visi. Pārlasot dziesmas Marijas godam, atradu vēl šādus pagodinājumus: Dieva izredzētā, visu ticīgo sargātāja, Māte glābēja, Jūras zvaigzne, Lilija baltā u.c.

Kad erceņģelis Gabriels uzrunāja Mariju, Viņa, varbūt pat neapjautusi, sekas, atbildēja: „Lai notiek, esmu Kunga kalpone.” Tas izmainīja visu viņas dzīvi. Viņa kļuva par īsta Dieva un Pestītāja Māti, Debesu Tēva mīļotu meitu un Svētā Gara svētnīcu. Tas notika vienā mirklī. Litānijā kā pirmie pagodinājumi ir Kristus Māte, Baznīcas Māte. Arī mēs ikviens varam vērsties pie viņas kā pie savas vismīļās Mātes, uzticēt viņai savas neveiksmes, bēdas, sāpes un prieku.

27. jūnijā Jaunavu Mariju godā kā Nemitīgās Palīdzības Dievmāti. Stāsts par Nemitīgās Palīdzības Dievmāti ir gadsimtiem sens. 15. gs. Krētas salā dzīvoja dievbijīgs tirgotājs, kurš godināja Jaunavu Mariju. Viņš bieži lūdās Vissvētākās Jaunavas Marijas brīnumainās svētgleznas priekšā. Baidoties no turku uzbrukumiem, daudzi iedzīvotāji bēga no salas, tostarp arī šis tirgotājs. Vēloties pasargāt svētgleznu, viņš to ņēma sev līdz kā vienīgo no savām dārglietām. Jūrā sākās vētra un kuģis bija tuvu grimšanai. Visi jau bailēs gaidīja nāvi, kad tirgotājs aicināja visus lūgties Dievmātes attēla priekšā. Pateicoties šīm lūgšanām, visi drošībā nokļuva uz sauszemes.

Mana mamma 1944. gadā kādās mājās pacēla kādu vecu, saburzītu avīzi, un tajā bija Dievmātes bilde. Viņa to izgriezta, nogludināja un uzlīmēja uz cieta pamata. Šis Dievmātes attēls mūsu ģimeni pavadīja visu laiku. Domāju, ka Dievmāte mūs ļoti sargāja, kā īsta “ticīgo sargātāja”.

Ticīgās ģimenēs, kur bērni palikuši bez mātes, tuvinieki viņus baznīcā pieved pie Jaunavas Marijas altāra un atklāj, ka katram bērnam ir vēl viena Māte, Vissvētākā Jaunava Marija. Arī svētā pāvesta Jāņa Pāvila II tēvs tā darījis. Tas bērnam ir ļoti svarīgi, kad ir pie kā griezties savās bēdās un vajadzībās. *L. Apsīte*

Esam līdzcilvēki

Mēs, cilvēki, esam ļoti dažādi. Katrs iezīmējamies ar savdabīgām interesēm vai pat dīvainībām. Līdzcilvēkiem jāsaprot mūsu būtība. Šajā sakarā dziļas pārdomas izraisa lasījums no „Mieram Tuvu” (š.g. 15. februāris, 121), proti: „Tev nebūs apspiest savu tuvāko. Tev nebūs lādēt kurlo, nedz aklajam priekšā likt šķēršļus. Savu tuvāko tiesāt taisnīgi. Tev nebūs kļūt par aprunātāju un mēlnesi savā tautā. Tev nebūs savu brāli ienīst savā sirdī...”

Gandarījums, ka mūsu vidē (baznīcā) dievlūdžēji vadās pēc iepriekš minētajiem nosacījumiem. Nav dzirdēta aprunāšana, zākāšana, nosodījums, nepatikas izpaušme... Taču baznīcā mēs ejam pie Dieva! Tāpat priecē savstarpējo attiecību cildenums. Tiek saprasts dažkārtējais, neapvaldītais bērniņa izsauciens dievkalpojuma laikā. Sevišķi aizkustinoši, kad pēc svētības mazais cilvēciņš sasveicinās ar dievlūdžējiem, sniegdams rociņu. Un viņš tiek apveltīts ar glāstošu smaidu, atsaucīgu sarokošanos. Citkārt nevarīgam apmeklētājam vienmēr saprotoši tiek sniegts atbalsts... Nesen baznīcā esmu piedzīvojusi brīnumaini aizkustinošu parādību. Pēc dievkalpojuma pie manis piestaidzas saviņņots zēns (varbūt 3.-4. klase) un sniedz monētu, pārlicinoši teikdams: „To es atradu uz grīdas! Lūdzu, lūdzu!” Jutos neizsakāmi izbrīnīta par tādu skaidrību un godīgumu. Taču viņš varēja monētu ielikt kabatā. Tagad saku: „Paldies tev, puisīt, par sirds skaidrību! Gribētos ar tevi iepazīties!” (Monētu iemetu svečīšu galda kasē)

Kur mums vajadzētu būt iejūtīgākiem? Ar saprotošāku attieksmi vajadzētu izturēties pret jaunpienācējiem vai nejaušiem baznīcas apmeklētājiem, kuri vēl nezina, kā uzvesties. Vēlams, lai mēs viņus neuztrauktu ar saviem skatieniem. Tādējādi mēs sekmētu jaunatnācēju uzdrošināšanos arī turpmāk apmeklēt mūsu baznīcu.

Analizēsim sevi un saprotoši vērtēsim līdzcilvēkus! „Savu tuvāko Tev būs mīlēt kā sevi pašu”. (Lev 19, 18)

Vilhelmīne Eisaka

Pārdomas par Gavēņa laiku

Gaidot Sv. Blazija un Sv. Agates dienu, kuras man ir ļoti svarīgas, nemanot atnācis Lielais Gavēnis. Tas ir sācies ar labu noskaņojumu draudzē. Pelnu dienas Sv. Misi svinēja vai puse no visas draudzes. Uz galvas tika kaisīti pelni un atgādināts sen zināms fakts: „Atceries, cilvēk, ka esi puteklis un par putekli pārvērtīsies”. Pelnu dienā, apzīmēti ar pelnu zīmi, mēs gavējam, lūdzam žēlastības sev un tuviniekiem līdz atmošanās rītam, līdz Lieldienu rītam – Kristus Augšāmcelšanās brīdim.

Šis gads ir pasludināts par Dieva žēlsirdības gadu, līdz ar to Lielo Gavēni vajadzētu izdzīvot kā īpašu laiku, mēģinot sajūst, piedzīvot un svinēt Dieva žēlsirdību.

Manā izpratnē, lai sajūstu Dieva žēlsirdību, ir jāiedziļinās lūgšanā, tās teksta katra vārda nozīmē. Katrs vārds un teikums Svētajos Rakstos ir ar dziļu jēgu. Ar

vienreizēju lasījumu, nedomājot par saturu, nekas nenotiks. Manuprāt, cītīgi jāklausās prāvesta svētdienas sprediķos, kur tiek analizēta katra vārda nestā doma.

Lai gavēnis nebūtu vienmuļīgs un garš, esmu nodomājusi katra gavēņa nedēļas lūgšanas veltīt kādai ģimenei no savas dzimtas. Pirmo nedēļu veltīšu saviem vecākiem un vecvecākiem, kurus nemaz neatceros, nezinu arī viņu atdusas vietas. Katram savi vecāki ir labākie un mīļākie. Viņi jāklausa, jāciena un jāgodā. Lai arī kā maniem vecākiem ir gājis, primārais bija bērnu izglītība. Gribo vai negribo, bija jāmacās. Tagad, kad vecāki atdusas kapu kalniņā, varu lūgties par viņiem, aizdegt svečīti un sakopt kapu kopiņas.

Šajā žēlsirdības gavēņa pirmajā nedēļā lūgšos par vecākiem, apzinātiem un neapzinātiem grēkiem pret viņiem. Dzīvē daudz kas ir palicis neizrunāts, nepateikts „paldies”. Tagad, saprotot savas kļūdas, varam tikai nožēlot izdarīto.

Par savu ģimeni saucu arī savas māsas un brāli (1935.-2010.), lai gan katrai no mums ir sava atsevišķa „ligzdiņa”, kur dzīvojam, strādājam un mīlam, kā Dievs to licis, lūdzamies, ķildojamies un atkal salabstam, jo esam grēcīgi cilvēki.

Jēzus mums ir atstājis bausli: „Mīli savu tuvāko kā sevi pašu”. Vienkāršs, uz labiem darbiem mudinošs bauslis, bet vai varam to vienkārši izpildīt? Varam ar grūtībām, jo katram ir savs raksturs, savi uzskati par dzīvi. Viens grib valdīt pār otru, otrs nepakļaujas, un rodas strīds. Ko lai mēs darām? Labāk attālināties no šādiem cilvēkiem un neuzturēt nekādus sakarus? Bet Kristus mudina darīt labu, izlīgt ar savu tuvāko, ar to apliecinot mīlestību pret savu tuvāko.

Ja cilvēks lūdz no Dieva žēlsirdību, Dievs izmaina cilvēka sirdi uz garāku vai īsāku laiku. No savas pieredzes zinu, ka Dieva žēlsirdība ir jālūdz bieži. Ja to nedara, viss aiziet vecajās sliedēs. Vismaz tā ir mūsu gadu gājumam, kas pa īstam sākām Dievu iepazīt nesen. Daudz laika pagājis, aizritējis nebūtībā bez apzinātas Dieva žēlastības. To vairs neatgriezti, lai kā gribētos. Tagad, kad esmu iepazīsusi un saņēmusi Dieva žēlastības, gribas vēl un vēl par to pateikties, pēc iespējas biežāk esot Svētajās Misēs.

Pārdomājot iepriekšējos dzīves gadus, varu sacīt, ka Dievs un Sargeņģelis mani daudzreiz ir sargājuši. Tajā momentā, kad kas notiek, satraukumā nespēju visu aptvert un pateikt paldies. Kad uztraukums ir rimis un notikumi ir pārdomāti, tad saprotu – Dievs mani atkal ir pasargājis dzīvei.

Tomēr galvenais Gavēnī ir lūgšana, atgriešanās no grēkiem un gavēšana. Gavēšana paturama savā prātā, ar to nevajadzētu lielīties. To redz Dievs un Tavs Sargeņģelis. Par to būs atalgojums Debesu valstībā.

Katrs labais darbs, lūgšana, gavēšana ir ticības un mīlestības apliecinājums mūsu Radītājam un Pestītājam.

Jēzu, es uzticos Tev, jo Tu esi vienmēr klātesošs un pilns mīlestības ikvienā brīdī un ikvienā notikumā. Kristu, māci mūs lūgties, atteikties no grēka un pilnveidoties ticībā. Dari, lai Svētais Gars man pateiktu priekšā lūgšanas un darbus, lai mans gavēnis būtu Tev patīkams.

Ludmila Apsīte

Pacelsies krucifikss

Dodiet vietu sen aizmirstam svētumam
Valdības namos un pilīs,
Dariet to savam un tautas tikumam,
Tad Dievs mūsu Latviju svētīs.

Ierādiet skolās un visās klasēs
Nelielu, bet godam cienīgu vietu,
Un katrs, kurš ienāks, uz brīdi pieklusīs,
Paverot skatu pret krucifiksu.

Lai krucifikss nāk no dievnama svētīts,
Varbūt pat no pāvesta rokas.
Daudz gadu bērniem par Dievu nav stāstīts,
Lai ticība nāk mūsu skolās.

Tā celsies tautā garīgās vērtības,
Un bērņā tikums tiks dēstīts.
Mēs esam taču no Dieva sūtības,
Par Viņu mums pienākums vēstīt.

Kas gadu desmitos stāstīts un borēts,
Ka vadonis mūžīgi dzīvs, -
Šis portrets kā dadzis ir ārā ravēts,
Tā vietā mums jāpaceļ krusts.

Ir sarkdami krituši sarkanie stūrīši,
Tas tautas ienaidis un lāsts.
Pēc patiesas gaismas ir cilvēki gājuši,
Dos gaismu šo paceltais krusts.

Dodiet vietu sen aizmirstam svētumam
Valdības namos un pilīs.
Tā vairosiet savu un tautas tikumu,
Dievs tautu un Latviju svētīs.

Valērija Kalve

Mīlestības siltumā ietērt

"Raudiet par sevi un saviem bērniem!"

Ar šādiem vārdiem Kristus ir mierinājis raudošās sievietes savā krustaceļā, nesdams visas pasaules grēku smaguma nastu - krustu. Nesis to līdz galam Golgātas kalna virsotnē un labprātīgi ļāvis sevi piesist krustā, uz kura, ciezdams visbriesmīgākās sāpes līdz pēdējai asins lāsei, izlējis tās par visas pasaules grēkiem.

Viņa ciešanas, sāpes, asinis un dzīvība ir samaksa par mūsu grēkiem. Vai mēs maz spējam šo lielo Svēto Upuri aiznest līdz savas dvēseles dziļumiem? Vai spējam? Bet Kristus savās ciešanās vēl spēja mierināt raudošās sievietes ar tik pamācošiem vārdiem, kurus vajadzētu kā svētu likumu pildīt. Taču ko darām mēs? Vai mēs raudam par sevi un saviem bērniem? Par bērniem, pamestajiem likteņa varā, par pazemotajiem, izvarotajiem, cilvēku piekautajiem, suņu saplosītajiem, uz ielas nonākušajiem, ubagotājiem un, vēl jo ļaunāk, par mazajiem zaglēniem, par ieslodzījuma, narkotisko vielu atkarībā un līdz slepkavībai nonākušajiem bērniem?

Te nu ir vietā Kristus teiktie vārdi. Raudiet, raudiet un raudiet gan par sevi, gan par šiem nelaimē nonākušajiem mūsu bērniem, no kuriem veidosies mūsu brīvās Latvijas valsts sabiedrība. Vai organizācija "Glābiet bērnus" vien spēs viņus glābt, vai tā, glābjot tos ar savām asarām, spēs viņus mazgāt tīrus, darīt laimīgus? Kā to ir darījis mūsu

Pestītājs Kristus: mazgājis mūs tīrus ar savām svētajām Asinīm.

Paši vien mēs šos bērnus esam radījuši, pašiem vien mums ir jāraud, un, lai mazāk šo nelaimīgo bērnu būtu, lai mazāk mums rūgto asaru būtu jāraud, ir tikai viens ieteikums, viens līdzeklis: no bērna piedzimšanas to ietērt mīlestības siltumā un ar šo Dieva doto dāvanu – mīlestību – uzlūkot savu bērnu, audzināt to bez sliktajiem ieradumiem, nenodarot tiem to, ko mēs paši, pieaugušie, nevēlētos, lai kāds pāri nodarītu mums.

Vienmēr der atcerēties Kristus mierinājuma vārdus: "Raudiet pašas par sevi un saviem bērniem." Pašu bērni un viņu nelaime visvairāk sāp, un dažkārt vairs asaras nelīdz. Raudāsim savlaicīgi un mīlēsim gan savu Radītāju, gan sevi un savus bērnus.

Valērija Kalve

Pārdomas par Slimnieku dienu

Kopš 1992. gada 11. februāris Romas Katoliskajā baznīcā tiek atzīmēts kā Vispasaules slimnieku diena. Arī šogad mūsu mājīgi siltajā baznīciņā pulcējās diezgan liels ticīgo pulciņš, lai savu dzīvi un veselību uzticētu Jēzus un Lurdas Dievmātes aizbildniecībai. Pirms kāda laika iepazīnu Litāniju par slimniekiem, kurā mani uzrunāja ļoti sirsnīgi cilvēka saprātam un sirdij viegli uztverami un tuvi lūgumi. Lūk, daži no tiem:

„Dievs, kurš esi radījis cilvēkus pēc savas līdzības un neesi vēlējies viņa iznīcību, apžēlojies par mums.

Dievs, kurš esi radījis dažādas zāles un augus mūsu slimību ārstēšanai, apžēlojies par mums.

Dievs, kurš caur ciešanām mūs attīri kā zeltu kausējamā krāsnī, apžēlojies par mums.

Jēzu, kurš esi nācis dziedināt slimos, mierināt nomāktos un noslaucīt mūsu asaras, apžēlojies par mums.

Jēzu, Sāpju Vīrs, kurš no savas pieredzes zini mūsu vājības, apžēlojies par mums.”

Uz šo Litāniju pilnīgi paļaujos. Domāju, ka ikvienu cilvēku, kurš cieš, uzrunā šie cerīgie lūgumi. Lai Svētais Gars visiem mūsu draudzes locekļiem dod palāvību uz Dievu būt dziedinātiem!

Tāpat kā pagājušajā gadā, arī šogad prāvests uzlika rokas uz mūsu galvām un svaidīja ar Slimnieku eļļām. Tas ir ļoti garīgs un psiholoģisks brīdis, kad apzināmies, ka ar šī cilvēka starpniecību varam droši ticēt Dieva žēlastībai būt veselīgiem.

Emocionāli noritēja arī lūgšana Dievmātei “Esi sveicināta, Marija” pie uzstādītā Vissvētākā Sakramenta. Katra noslēpuma beigās pacēlām rokās turētās aizdegtās svečītes kā pateicības un mīlestības simbolu Vissvētajai Trīsvienībai un Dievmātei par savām dzīvībām.

Mums, klātesošajiem, šo tik svarīgo Svēto Misi kā parasti bagātināja nu jau neatņemamā, prāvesta Andra sirdsdegsmes ieviestā un uzturētā Dieva godam dziedāšana.

Paldies! Sakrālā mūzika mūsu dvēselēm liek liksmot Dieva visvarenībā un mūžīgajā dailē.

Lai Dievs stāv klāt ikvienam cilvēkam, lai paļaujamiem uz Viņu, kurš spēj mums palīdzēt brīnišķā veidā! Lai atceramies, ka tam, kurš pacietīgi nes Dieva uzlikto krustu, pats Dievs palīdz to nest.

Silvija Raga

Dievkalpojumu kārtība Lielvārdes draudzē

Svētdienās:

10:00 – Vissvētākā Sakramenta
uzstādīšana un adorācija;

Lielajā Gavēnī:

10:40 – “Rūgtās asaras”
dziedājums; **11:00** – Sv. Mise.

Darbdienās:

Pirmdienās: sv. Mise pl. **9:00**.

Otrdienās, trešdienās, ceturtdienās, piektdienās un
sestdienās: sv. Mise pl. **18:00**.

Krustaceļš: trešdienās, piektdienās un sestdienās
(draudzes Krusta ceļš) pl. **17:00** pirms sv. Mises.

3.03. — mēneša pirmā ceturtdiena: sv. Mise pl.
18:00 par visiem dzīvajiem draudzes locekļiem.
Pēc sv. Mises - Svētā stunda.

4.03. — mēneša pirmās piektdienas dievkalpojums
Jēzus Sirds godam pēc sv. Mises pl. **18:00**.

12. martā — Rekolekciju pēcpusdiena Lielvārdē!!!
Sākums pl. **14:00**. Izdariet Lielā Gavēņa grēksūdzi!
Rekolekcijas vadītājs “Bērniņa Jēzus karmelišu”
kongregācijas māsa. Sakārtosim savas dvēseles!!!
17:00 — draudzes Krusta ceļš un **18:00** sv. Mise.

19. martā — sv. Jāzepa svētkos Lielvārdē:

12:00 — svinīgā sv. Mise. Vakara Mises nebūs!

Lielās nedēļas dievkalpojumu kārtība

20.03. – Kunga ciešanu jeb Palmu/pūpolu svētdienā
pl. **11:00** — sv. Mise ar palmu/pūpolu svētīšanu un
procesiju.

Ziedojami Rīgas Garīgā semināra uzturēšanai!!!

24.03. – Lielajā Ceturtdienā:

pl. **18:00** - Kunga Pēdējo vakariņu sv. Mise ar kāju
mazgāšanas ritu.

25.03. – Lielajā Piektdienā

(jāievēro STINGRAIS gavēnis!):

pl. **13:00** - Krustaceļš, pl. **15:00** — Kunga ciešanu
dievkalpojums.

26.03. – Lielajā Sestdienā:

pl. **11:00** - Sāpju Mātes stunda.

27.03. – Kunga Augšāmciešanas Lieldienu
svētdienā:

pl. **0:00** – Lieldienu Vigīlija svētajā naktī
(galvenais Lieldienu dievkalpojums!): uguns un
ūdens un Lieldienu maltītes pasvētīšana; Vissvētākā
Sakramenta uzstādīšana un adorācija līdz rītam.

pl. **7:00** – Lieldienu Rīta slavas dziesmas - *Laudes*

pl. **8:00** – Kristus Augšāmciešanās svētku procesija
un Kunga Augšāmciešanās svētdienas **Dienas**
mise ar Lieldienu maltītes pasvētīšanu.

28.03. – Otrajās Lieldienās:

Lielvārdē dievkalpojums nenotiks, jo būs sv. Mises:

pl. **11:00** – Jumpravā; pl. **13:00** – Ķeipenē;

pl. **15:00** – Madlienas pansionātā.

Uzmanību!

Trešdienās pl. **19:30** draudzes mājā notiek katehēzes
nodarbības pieaugušajiem, gatavojoties uz Kristībām,
Pirmo sv. Komūniju, Iestiprināšanu, Laulībām. Iespējams
piedalīties arī brīvklausītājiem!

Pamudiniet visus, kuri vēl nav sakārtojuši savu garīgo
dzīvi, piedalīties šajās apmācībās!!!

*Aicinām jaunus, muzikālus dziedātājus, sevišķi
puišus, vīrus, nākt dziedāt draudzes korī!!!
Zēni un jaunekļi tiek mīļi aicināti kalpot pie altāra kā
ministranti mūsu baznīcā!!!*

Sirsnīgi sveicam:

*mūsu koristi Lolitu Meistari 50 gadu jubilejā (03.02.);
Liliju Dambi 60 gadu jubilejā (28.02.); mūsu ērģelnieces
Janu Grizāni (24.03.) un Eviju Persidsku (20.03.) un
draudzes lielo labdari Aleksandru Kozlovski (24.03.)
dzimšanas dienā!!!*

*Visus draudzes Jāzepus mīļi sveicam debesīgā Aizbildņa
sv. Jāzepa svētkos!*

**Sveiciens visām
draudzes sievietēm
Starptautiskajā sieviešu
dienā 8. martā!!!**

Sirsnīga pateicība visiem, kuri organizēja un
piedalījās “Pankūku ballē” Aizgavēņa vakarā 9.02.!
Bija patīss prieks pabūt kopā un kristīgi papriecāties
pie bagātīgi klāta galda, dziedot skaistās tautas
dziesmas kopā ar dziedošo viesi pr. Ivaru Babri.

Klausieties un atbalstiet katoļu Radio Marija Latvija
FM frekvencēs 97,3 vai internetā: www.rml.lv

Aicinām ziedot Baznīcas remontdarbiem!!!

**Ziedojumu var nodot personīgi dievnamā
prāvestam A.Solimam vai ieskaitīt draudzes kontā:**

Lielvārdes Romas katoļu draudze,

Reg. Nr. 90001080360

SEB Banka Konta Nr.: LV05UNLA0050005798451

„Mūsu draudze” redakcija:

Galvenais redaktors – pr. Andris Solims

(mob.t.: 29855768,

e-pasts: asolims@inbox.lv); www.lielvardnieki.lv